Nenuspėjamas Viešpaties Planas

Religiniai persekiojimai nėra kažkas naujo, ir tų, kurie yra pasiruošę kentėti ir būti kankinami dėl savo tikėjimo, visada buvo tarp mūsų. Ankstyvojoje Sovietų Sąjungoje daugybė atsidavusiųjų buvo uždaryti į kaleimus, koncentracines stovyklas ir psichiatrines ligonines. Jie buvo smarkiai mušami ir kitaip įžeidinėjami, nors vienintelis jų nusikaltimas buvo entuziazmas skleisti Krišnos sąmonės filosofiją. Toliau pateikiama istorija apie vieną tokių įžeidinėjimų ir apie tai, kas buvo po to, papasakota kalėjusio atsidavusio.

„Vieną dieną sargybinis nusitempė mane už plaukų per grindis į savo kambarį. Jis žvelgė man tiesiai į akis. Jo akys buvo panašios į dvi raudonas degančios neapykantos anglis! Tarytum demonas jis klaikiai šaukė. Jis paėmė savo lazdą ir labai smarkiai trenkė man į kaktą ir smilkinius. Tuomet jis kartą smogė, ko gero, iš visos sveikatos. Smūgis nubloškė mane į kitą kambario galą ir aš žnektelėjau su smarkiai kraujuojančia nosimi ir burna. Jis priėjo artyn ir pradėjo spardyti mano nugarą ir krūtinę taip stipriai, kad aš praradau sąmonę ir visiškai neprisimenu, kas nutiko po to.

Pravėriau akis po kurio laiko ir pamačiau, jog jis velka mano kūną per grindis. Jis keikė mane ir negailestingai mindžiojo mano pilvą ir veidą. Aš pasisukau, kad apsaugočiau veidą. Kai tik pasisukau, jis spyrė į mano nugarkaulį ir aš vėl praradau sąmonę. Tuomet jis įmetė mane į manąją vienutę ir su keiksmu užtrenkė duris.

Neatmenu, kiek laiko buvau lovoje, tačiau kai pramerkiau akis, visi jau miegojo. Pabandžiau pasisukti ir nueiti į tualetą, bet nejaučiau jokio sąryšio tarp viršutinės ir apatinės savo kūno dalies. Aš garsiai surikau ir vėl praradau sąmonę. Reikėjo daugybės savaičių, kad atsigaučiau.

Po šio įvykio ilgą laiką nemačiau to sargybinio. Iš kito sargybinio mes išgirdome, kas jam nutiko. Vieną šeštadienį jis, jo žmona ir du vaikai keliavo į mieste vykusį vestuvių vakarėlį. Grįždamas atgal, jis vairavo mašiną girtas ir nutiko rimta avarija. Mašina nukrito nuo skardžio ir visi buvę mašinoje žuvo.

Jaučiausi blogai dėl sargybinio mirties, tačiau tuo pat metu džiaugiausi, kadangi po šio įvykio kiti sargybiniai nebebuvo linkę manęs mušti taip, kaip mušė anksčiau, nes bijojo, kas gali jiems nutikti. Niekada negalėjau suprasti, kodėl kai kurie asmenys buvo tokie priešiški atsidavusiems ir svarsčiau, kokių baisių dalykų jie turėjo girdėti apie atsidavusius ir ką matyti, kad norėtų mūsų

mirties.

Galima sakyti, kad radijo, televizijos bei laikraščių melaginga informacija buvo esminė jų neapykantos Viešpaties Krišnos atsidavusiems priežastis. Kad ir kokia būtų priežastis, kai ištinka baisi situacija, Viešpats asmeniškai ateina, kad apsaugotų savo atsidavusius ir nubaustų demonus.

Krišna norėjo pokyčio už geležinės uždangos, ir šių ankstyvųjų atsidavusiųjų pasiaukojimo rezultatas yra tas, jog galų gale Krišnos Sąmonės Judėjimas buvo oficialiai įregistruotas Rusijoje ir šiandien čia yra daugiau kaip šimtas šventyklų ir daugybė tūkstančių atsidavusiųjų.